

Компіляція | Перекладаючи в Біблія

Рендольф Данн

вступ

Бог відкрився людству через людей, натхненних діяльністю Святого Духа, використовуючи близько сорока письменників протягом багатьох століть. Спочатку він розмовляв безпосередньо з лідерами та главами родин, як у випадках Адама, Еноха, Ноя, Йова, Авраама, Ісаака, Якова та Мойсея. Пізніше Він промовляв до людей через таких пророків, як Самуїл, Ісаї, Єремія та Даниїл, а також через деяких менш відомих пророків.

Вебстер пояснює значення слова «біблія».

а) священні писання християн, які складаються зі Старого та Нового Заповітів; б) священні писання іншої релігії (наприклад, юдаїзму). (www.merriam-webster.com)
«Священні писання» в одній книзі є компіляцією а) писань євреїв, що стосуються їхніх стосунків з Богом Єговою – Старий Заповіт. б) писань апостолів або тих, хто дуже тісно з ними пов'язаний, що стосуються послання Сина Божого. Бог, що він сказав і зробив, перебуваючи на землі - Новий Завіт.

Біблія — це зібрання багатьох книг багатьох письменників за період приблизно 1500 років. Ця колекція книг була поділена на дві частини, Старий Завіт і Новий Завіт.

400 р. до н.е. Старий Заповіт почали перекладати арамейською мовою. Цей переклад називається арамейськими таргумами. Цей переклад допоміг єврейському народу, який почав говорити арамейською з часів свого полону у Вавилоні, зрозуміти Старий Завіт мовою, якою вони зазвичай говорили. У Палестині першого століття за днів Ісуса арамейська все ще була найпоширенішою мовою. Наприклад, Maranatha: «Наш Господь прийшов», 1 Коринтян 16:22 є прикладом арамейського слова, яке використовується в Новому Завіті. 4

У третьому столітті, близько 250 року до нашої ери, єврейські вчені в Александрії, Єгипет, переклали Старий Завіт грецькою мовою. Цей переклад став відомий як Септуагінта або «Сімдесят», тому що, згідно з традицією (легендою), 70 (або 72) вчених працювали 70 (або 72) днів, щоб створити [його]. Септуагінту часто використовували автори Нового

Завіту, коли цитували Старий Завіт. LXX був перекладом Старого Завіту, який використовувався ранньою Церквою. 5

До 100 року до нашої ери ці писання івритом та арамейською мовою склалися з тридцяти дев'яти книг, які ізраїльтяни називали «Закон і пророки» або «Закон і пророки та псалми». За часів Ісуса та Апостола їх також називали «Священним Писанням». Ми називаємо їх Старим Завітом. «Йосиф, нехристиянський єврейський історик, заявляє, що після смерті Артаксеркса (424 р. до н. е.) «ніхто не наважувався до цього дня щось додати до них, взяти щось від них або зробити щось зміни в них. Це чітко вказує на те, що єврейський канон набув усталеної форми за часів Ездри та Неемії». 6

Нині доступні [збереглися] рукописи Старого Завіту, написані івритом та арамейською [мова, отримана під час Вавилонського полону (rd)]: а. Папіруси Честера Бітті 100-400 рр. н. Codex Vaticanus і Codex Sinaiticus 350 AD [Кодекс — це латинська мова англійське слово code (rd)]

в. Масоретський текст (MT) — це єврейський текст єврейської Біблії

(Танах). Він визначає не лише книги єврейського канону, але й точні літерні тексти біблійних книг в юдаїзмі, а також їх вокалізацію та акцентування як для публічного читання, так і для приватного вивчення. MT, ймовірно між сьомим і десятим століттями, також широко використовується як основа для перекладів Старого Завіту в протестантських Бібліях, а в останні десятиліття також і в католицьких Бібліях. 6а

Старий Заповіт (єврейські / єврейські писання)

Танах- Назва єврейської Біблії. Це абревіатура від [Тора, пророки (Nevi'im) і писання (Ketuvim)].¹

Тора

Тора - це єврейське слово, що означає вчення або вчення. Його шанували як натхненне слово Бога. Традиція каже, що вона була відкрита Мойсееві Ним. Тору іноді називають (писаним) Законом або письмовою Торою. Тора є першою частиною Танаха, єврейської Біблії, і складається з п'яти книг. З цієї причини його також називають П'ятикнижжям, Чумашем або «П'ять книг Мойсея». 2

Талмуд

Талмуд (він же Шас) є записом дискусій рабинів. Чи могли це бути «Традиції», у порушенні яких євреї звинувачували Ісуса? (rd)] Їхні дискусії стосувалися а) єврейського закону б) етики с) звичаїв d) історії

Талмуд складається з двох частин: а) Мішна (бл. 200 р. н. е.), перший письмовий збірник Усний закон іудаїзму. б) Гемара (бл. 500 р. н. е.), обговорення Мішни та пов'язаних з нею Танаїтичні твори часто наважуються на інші теми та широко пояснюють Танах. Терміни Талмуд і Гемара часто використовуються як синоніми. Гемара є основою для всіх кодексів рабиністичного права і часто цитується в іншій рабинській літературі. Весь Талмуд також традиційно називають Шас – абревіатура від shisha sederim, «шість порядків» Мішни. 3

Новий Завіт

«Новий Заповіт був завершений або в основному завершений близько 100 року нашої ери. Більшість писань існували за двадцять до сорока років до цього».

За словами Ф. Ф. Брюса, ще в 367 році нашої ери двадцять сім книг були визнані багатьма лідерами Східної Церкви як автентичні. Невдовзі західні церковні лідери прийняли їх. «Тільки близько 508 року нашої ери 2 Петра, 2 і 3 Івана, Юди та Об'явлення були включені до версії сирійської Біблії на додаток до інших двадцяти двох книг». Жодного з оригінальних творів сьогодні не існує. Проте перекладачам доступні тисячі примірників рукописів (MSS), фрагментів, курсивів і цитат із творів ранніх християн першого та другого століть. Ймовірно, можна з упевненістю сказати, що жоден із цих творів не був скопійований без деяких помилок або приміток переписувача.

«Перші кроки у формуванні канону авторитетних християнських книг, гідних стояти поруч із старозавітним канonom, яким була Біблія нашого Господа та Його апостолів, здається, були зроблені приблизно на початку другого століття, коли існує свідчать про поширення в Церкві двох збірок християнських писань.

«Corpus Paulinum, або збірка творів Павла, була зібрана приблизно в той самий час, що й збірка чотирискладного Євангелія. Оскільки колекція Євангелія була позначена грецьким словом Euangelion, так збірка Павла була позначена одним словом Apostolos, причому кожен лист розрізнявся як «До римлян», «Перший до Коринфян» і так далі, анонімне Послання до євреїв було пов'язано з творами Павла для зручності пов'язаних із «Загальними посланнями» (Петра, Якова, Івана та Юди... Єдиними книгами, щодо яких існували суттєві сумніви після середини другого століття, були деякі з тих, що з'явилися наприкінці нашого Нового століття). Заповіт... Яків, Юда, 2 і 3 Івана... Афанасій у 367 році визначив двадцять сім книг нашого Нового Завіту як канонічні; незабаром після цього Ієронім і Августин наслідували його приклад на Заході рішуче сказано, що книги Нового Завіту не стали авторитетними для [Католицької] Церкви, тому що вони були формально включені до канонічного списку; Навпаки, [Католицька] Церква включила їх до свого канону, оскільки вона вже вважала їх божественно натхненними, визнаючи їхню вроджену цінність і загалом апостольський авторитет, прямий чи непрямий».

Те, що Христос робив і говорив, було записано чотирма різними письменниками, один з яких, Лука, міг бути язичником. Спочатку вони вважалися однією книгою і називалися просто «Євангелієм», а твір кожного письменника — «Євангелієм від Матвія» або «Євангелієм від Івана». «П'ятий історичний твір, Діяння апостолів, насправді є продовженням третього Євангелія, написаного тим самим автором, Лукою, лікарем і супутником апостола Павла». 7 «Коли Лука і Дії були розділені, очевидно, було внесено одну або дві модифікації. Спочатку Лука, здається, залишив усі згадки про вознесіння в своїх других договорах; тепер слова «і був узятий на небо» були додані до Луки 24:51, щоб завершити розповідь, і, як наслідок, «був піднятий» доданий до Дії 1:2». 8

Йосиф Флавій підтверджує багато речей, записаних у Біблії, що відбулися під час перебування Ісуса на землі та в перші роки церкви у своїх творах про єврейський народ.

Це не означає, що кожне слово в будь-якому конкретному перекладі містить точне значення слова, яке було сказано або написано спочатку.

Десять етапів формування та передачі NT¹²

Історичний Ісус- слова промовляє і вчинки здійснює сам Ісус під час свого життя на землі.

Усна традиція- традиції та вірування про Ісуса розвиваються та передаються ранніми християнськими громадами.

Писемні джерела- деякі чудеса та/або слова Ісуса зібрані та записані в ранніх письмових документах.

Письмові тексти- окремі листи, повні Євангелія тощо написані з окремими повідомленнями для певних ситуацій.

Розподіл- деякі твори копіюються та діляться з іншими християнськими громадами по всьому Середземномор'ю.

Збірка - деякі християни починають збирати листи Павла та збирати разом кілька різних Євангелій.

Канонізація- чотири Євангелія, кілька збірок листів і кілька інших текстів вважаються авторитетними писаннями.

Переклад- біблійні тексти перекладено іншими стародавніми та сучасними мовами: латинською, сирійською, коптською, вірменською.

Інтерпретація- значення священних писань досліджується на різних рівнях: буквальному, духовному, історичному, соціальному тощо.

застосування- спільноти та окремі особи використовують НЗ у практичних цілях: літургійних, моральних, сакраментальних, богословських.

Доступні документи для перекладачів

Ці твори можна розділити на три частини:

- **Автографи:** Оригінальні тексти писалися або власноруч автора, або переписувачем під його особистим наглядом.
- **Рукописи:** Усі Біблії копіювалися вручну на папірус або пергамент, поки Гутенберг вперше не надрукував латинської Біблії в 1456 році.
- **Переклади:** Коли Біблія перекладається на іншу мову, вона зазвичай перекладається з єврейських і грецьких рукописів, курсивів і папірусів. Однак деякі переклади в

минулому були похідними від ранішого перекладу. Перший англійський переклад Джона Вікліфа в 1380 році був підготовлений з латинської Вульгати. 10

Написи були або UNCIALS [усі слова великими літерами].

ЧАСТО ЧУЄТЕ ТЕРМІНИ АВТОГРАФА АБО ОРІГІНАЛИ, ЩО ВОНИ ПОСИЛАЮТЬСЯ НА ФАКТИЧНІ ДОКУМЕНТИ, НАДИСЛАНІ РІЗНИМ ЩУ або курсив [бігає рукописний; тобто наш почерк].

часто хтось чує терміни *autog*

holog оригінали вони мають на увазі

фактичні документи, надіслані різним *chm*

Спочатку багато хто вважав, що твори написані класичною грецькою мовою; тобто «Іліада» Гомера. Однак роками пізніше «в Єгипті на рубежі століть були виявлені тисячі папірусів, які відображали форму грецької мови, яка називається «коніє» грецькою, що означає загальний. Дослідники Нового Завіту почали виявляти, що більша частина Нового Завіту була написана грецькою мовою койне, мовою народу, а не грецькою мовою, якою користувалися грецькі поети та трагіки». 11

Рукописи, скорописи та інші записи

Були написані томи про те, як Біблія складалася та перекладалася. Незліченну кількість інших було написано з критикою зусиль щодо перекладу, а ще інші вихваляли чудову науку. Кілька вчених втратили життя або зазнали переслідувань через бажання перекласти Біблію мовою простої людини.

Існує понад 24 000 рукописів (5 000 грецькими). У 1900-х роках було виявлено майже сотню рукописів із частинами Нового Завіту. У 1800-х роках були знайдені інші рукописи, деякі з найважливіших, описані нижче. 15

Синайський кодекс. 16 Це було виявлено Костянтином фон Тішендорфом у монастирі Святої Катерини біля підніжжя гори Синай, датоване приблизно 350 роком нашої ери, і містить увесь Новий Завіт.

Кодекс Ватикану. 17 Цей рукопис перебував у бібліотеці Ватикану приблизно з 1481 року, але не був доступним для вчених аж до середини XVIII століття. Включено весь Старий і Новий Завіти, крім Євреїв 9:15 до кінця Об'явлення та пастирських послань. Більшість вчених вважають Ватиканський кодекс одним із найбільш надійних текстів Нового Завіту.

Олександрійський кодекс. 18 Рукописи п'ятого століття містять майже весь Новий Заповіт і вважаються дуже надійними свідченнями Загальних послань і Об'явлення.

Codex Ephraemi Rescriptus. 19 Це один документ п'ятого століття, який містить велику частину Нового Завіту, але частково стертий і написаний разом із проповідями святого Єфрема. Пізніше він був розшифрований кропіткими зусиллями Тішендорфа.

Codex Bezae. 20 Рукописи п'ятого століття, що містять Євангелія та Дії з текстом, який

значно відрізняється від інших рукописів тієї епохи.

Вашингтонський кодекс(також називається The Freer Govangels). 21

Рукопис п'ятого століття з усіма чотирма Євангеліями – зберігається в Смітсонівському інституті у Вашингтоні, округ Колумбія

«До 15-го сторіччя та преси Гуттенберга всі копії будь-якої роботи робилися вручну, тому їх називали рукописами. Незважаючи на те, що між деякими рукописами є певні відмінності в тексті, суттєвих фундаментальних відмінностей у доктринах немає. Ми можемо вірити сучасній Біблії. бути справді самим Словом Божим».

Сувої Мертвого моря

Сувої Мертвого моря складаються з приблизно 1000 документів, які, швидше за все, були написані есеями в період приблизно з 200 року до нашої ери до 68 року нашої ери. в тому числі тексти з єврейської Біблії, які були виявлені між 1947 і 1979 роками в печерах поблизу Ваді Кумран на північно-західному березі Мертвого моря) в Ізраїлі. 22 Сувої Мертвого моря передують Сінайському та Ватиканському кодексам (350 р. н. е.) і єврейський рукопис 9-го століття, Масоретський текст. 23

Під час протестантської Реформації зросла кількість перекладів Біблії на звичайні мови народу. Жоден із цих рукописів не був доступний для перекладачів Біблії короля Якова.

У 1985 році Дік Станьо писав: «Зараз каталогізовано понад 5336 рукописів грецького Нового Заповіту (повністю або частково, переважно частково).» 24 ... "крім того, існує понад 2000 стародавніх версій, таких як коптська, вірменська та сирійська Пешітто, більшість з них датуються другим і третім століттями. Крім того, ми маємо близько 8000 копій латинської MS. Додайте до цього тисячі цитат у «отців церкви» «Вражаюча» кількість стародавніх рукописів, що збереглися: 5 000 грецьких рукописів, 10 000 латинських та 9 000 інших — загалом понад 24 000 копій рукописів або частин Нового Завіту. Вони датовані від 100 до 300 років після оригіналів. 25 «Безсумнівно, сьогодні їх більше. З такою кількістю рукописів, курсивів і писань «отців церкви», які певною мірою відрізняються, як хтось може повірити, що Біблія переклала наміри авторів оригіналу?

Розглянемо наступне:

«Справа схожа на справу певного заповіту. Джентльмен залишив великий масток своїм нащадкам у третьому поколінні, і його не можна було розділити, доки більшість із них не досягне повноліття. Протягом інтервалу багато копій Заповіт був розповсюджений серед зацікавлених сторін, багато з них були копіями, тим часом канцелярія, в якій був поданий оригінал, була спалена разом з усім її вмістом, допитливий адвокат видав їх Спадкоємці повідомили, що немає двох однакових копій заповіту, і це насторожило їх, щоб з'ясувати правдивість звіту. Вони виявили правдивість звіту. було виявлено, що розбіжності полягали в орфографічних або граматичних помилках, виправлених написаними номерами; але в жодній з копій ці помилки не вплинули на права спадкоємців . У суттєвих питаннях, щодо яких було складено заповіт, зображення всіх примірників були абсолютно однаковими. Результатом стало те, що вони поділили масток із повним задоволенням між усіма, і вони були більш упевнені, що виконали волю свого діда, ніж якби збереглася лише оригінальна

копія; оскільки його могли підробити в інтересах одного спадкоємця, але копії, хоч і були дефектними, не могли бути. Отже, з Новим Заповітом. Виявлення помилок у копіях викликало тривогу, що призвело до розслідування, яке розвинуло той факт, що той, хто має найбільш недосконалу копію, має в ній усе, що містить оригінал щодо доктрини, обов'язку та привілеїв» 26.

Процес перекладу

Тепер, коли з'явилася впевненість у використанні цих рукописів для перекладу, можна починати дуже складну справу перекладу на інші мови (мови). Перекладачі повинні вирішити:

- Які слова чи словосполучення потрібно взяти разом як ідіоматичний вираз?
- Яке слово є правильним у мові приймача?
- Слово активне чи пасивне? Це минулий, теперішній чи майбутній час?
- Чи є спосіб слова вказівним, підрядним і наказовим?
- Яку методологію, теорію перекладу слід використовувати при перекладі?
- Для Нового Заповіту, який MSS слід використовувати, MSS з найбільшою кількістю примірників, найдавніший рукопис чи той, який перекладачі вважають найнадійнішим? MSS не є точними копіями, розповсюджені протягом багатьох років і можуть бути просто цитатами ранніх авторів напам'ять.
- Яких правил перекладу дотримуватимуться чи потрібно встановити нові?

Організовано, проаналізовано, категоризовано та порівняно

Перед початком фактичного перекладу необхідно узгодити правила, а документи мають бути:

1. Згрупуйте тексти зі схожими стилями та граматиною в групи текстів.²⁷

- A. Візантійський або східний – десяте століття, основний текст, який використовували перекладачі версії короля Якова (KJV).
- B. Західний – ймовірно, найменш надійний і найбільш обговорюваний.
- C. Кесарів розтин - Оріген міг бути привезений до Кесарії
- D. Александрійський - писарями в Олександрії, Єгипет, і використовувався як основний текст перекладачами RSV
 - 1) Vaticanus або B MSS (IV століття)
 - 2) Синайська або Альфа-MSS (четверте століття)

E. Коптська

Ф. Латинська Вульгата (Ієронім переклав у V ст. — католики).

Г. Сирійська мова або Пешітто (імовірно, MSS другого століття).

Х. Цитати, знайдені в численних творах «отців церкви».

2. Вивчіть рукописи, «текстуальна критика» з метою відтворення оригінального тексту, складеного з сімейства текстів з використанням варіантів читання з багатьох MSS, оскільки немає двох повністю однакових MSS. Результатом цього процесу є грецький текст або шрифт.

Типи тексту

- A. Візантійський — взято з візантійського тексту, який його прихильники називають текстом більшості та використовується в KJV. Він також відомий як Textus Receptus.
- B. Westcott-Hort - взято з александрійського тексту, який використовується у переглянутому стандарті (RSV), англійському стандарті (ESV) та американському стандарті (ASV).
- C. Eclectic - використовує підхід "найкращих доказів" і використовується перекладами з ASV 28

«У 1841 році був надрукований англійський Hexapla New Testament. Цей інструмент текстового порівняння показує в паралельних стовпцях: версії всього Нового Завіту 1380 року Вікліфа, 1534 року Тиндаля, 1539 року Великого, 1557 року в Женеві, 1582 року в Реймсі та 1611 року короля Якова, з оригінальною грецькою мовою у верхній частині сторінки. До другої половини 19-го століття були доступні три дуже хороші грецькі тексти Нового Завіту: Трегеллеса, Тішендорфа та Вескотта і Горта. Ці тексти були значно вдосконалені на основі Textus Receptus, який використовувався в попередніх англійських перекладах. До того часу вже багато чого дізналися про значення різних єврейських і грецьких слів». 29

Сьогодні Об'єднане Біблійне Товариство UBS 4th Ed. і 27-е видання Nestle. це грецький текст, який зазвичай використовується для перекладу.

3. Встановіть правила щоб визначити, які книги чи твори слід включити та/або які сакеповинні бути виключені.

- a. Письмо має стверджувати, що воно є словом Божим, прямо чи неявно.
- b. Чи це було написано тими, хто був засвідчений як представники Бога для цілей одкровення?
- c. Чи він автентичний і не суперечить відомим автентичним писанням?
- d. Чи був він отриманий (тобто зібраний, прочитаний і використаний) Божим народом (Ізраїль у Старому, Церква в Новому) відразу після створення?
- e. Це був автор авторитетного письменника, закладу церкви чи очевидця подій?
- f. Чи мали люди, які знали про ймовірні події, можливість перевірити їх? Щоб бути перевіреними, вони повинні відбутися протягом життя тих, хто оцінює їх автентичність. 30

Наведені нижче приклади були виключені з більшості Біблій, але їх набагато більше. 31 Їх можна підсумувати так:

- a) написано занадто пізно
- b) не написаний апостолом чи близьким сподвижником
- c) суперечили відомим автентичним писанням (єретичні).

Апокрифи був із рукописів грецької Септуагінти, для яких не існує єврейських версій. 32

Лист Климентя І було написано близько 95-6 рр. н. е. від імені церкви Риму та було включено до деяких ранніх канонічних списків. Климент I є найдавнішим

християнським рукописом, якого НЕ входить до канону. Тепер цей лист віднесено до групи рукописів під назвою «Апостольські батьки», групи рукописів, написаних, коли апостоли та інші очевидці життя Ісуса Христа були ще живі.

Дідахе:Вчення Господнє через Дванадцять Апостолів до народів. Didache — це посібник з моральних настанов і церковної практики, відомий своєю євхаристійною службою, яка не використовує жертвну мову. Дідахія була «втрачена» на кілька століть, поки не була знову відкрита в 1875 році в Єрусалимському монастирі Гробу Господнього в Константинополі. Подібно до Климента I, Дідахе тепер є частиною групи рукописів під назвою «Апостольські отці», найдавніших творів більшої групи під назвою «Отці Церкви».

Перше вибачення Юстина Мартіра:Юстин Мученик – один із найвідоміших християнських апологетів (захисників віри). Він народився близько 100 року нашої ери в Сихемі, Самарія. Він був навернений у християнство близько 130 року. Зараз твори Юстина є частиною групи рукописів під назвою «Батьки Церкви». Його перше вибачення має на меті спростувати різні звинувачення, висунуті проти них, і виправдати християнську релігію.

Євангеліє від Фоми є прикладом книги, яка походить від групи, яку назвали єретичною. Це гностичний документ. З усіх християнських гностичних рукописів, які були знайдені в Наг-Хаммаді, Єгипет у 1945 році, Євангеліє від Фоми найбільше схоже з канонічними книгами. Це збірка зі 114 висловлювань (логій) Ісуса, багато з яких схожі на біблійні та інші, які вчені вважають справжніми висловлюваннями Христа. Ймовірно, Фома була написана в Сирії приблизно в 140 р. н. е. (християнської або нашої ери).

Євангеліє дитинства від Фоми починається розповіддю про п'ятирічного Ісуса, який ліпить із глини дванадцять горобців. Він плескає в долоні; оживають і відлітають. Гарна історія, але в наступній історії дитина Ісус проклинає хлопчика і змушує його засохнути. Пізніше Ісус розгнівався, коли інша дитина врізалася в його плече і вдарила його на смерть! Це Євангеліє, яке, можливо, датується другим століттям, є іншою книгою, ніж гностичне Євангеліє від Фоми.

Життя Адама і Єви:Ця книга містить більш детальну історію створення, ніж те, що міститься в Буття, містить ревнивих ангелів, більш підступного змія та більше інформації про гріхопадіння Єви з її точки зору.

Книга ювілеїв:Цей незрозумілий текст на івриті пропонує відповідь на питання, яке хвилювало християн протягом століть: якщо Адам і Єва мали лише синів, і якщо інших людей не існувало, хто народив людство? Цей текст показує, що Адам і Єва мали дев'ятеро дітей і що молодша сестра Каїна Аван стала його дружиною. Думка про те, що людство народилося в результаті кровозмішення, була б радикальною і єретичною.

Книга Еноха: Ця книга читається як сучасний бойовик, розповідаючи про занепалих ангелів, кровожерливих велетнів, землю, яка стала домом для людства, що дедалі більше страждає від недоліків, і про божественний вирок, який має бути винесений, хоча йому було відмовлено в більшості західних Біблій; він використовувався

ефіопськими християнами протягом століть. Великі частини цієї книги були знайдені як частина сувоїв Мертвого моря.

Протовангеліє Якова: Ця книга містить подробиці життя Діви Марії, її батьків, її народження та молодості, історії, яких немає в Євангеліях Нового Заповіту, але вони були улюблені багатьма ранніми християнами.

Євангеліє від Марії: Цей гностичний текст показує, що Марія Магдалина могла бути апостолом, можливо навіть головним апостолом, а не повією. Хоча деякі тексти в Біблії, здається, позбавляють жінок права голосу в християнській спільноті, цей текст допомагає розпалити дискусію про роль жінки в церкві.

Євангеліє від Никодима: Це історія про суд і страту Ісуса та його зішестя в пекло. Відповідно до цього Євангелія, Спаситель утверджує свою владу над сатаною, звільняючи з пекла таких патріархів, як Адам, Ісаїя та Авраам.

Апокаліпсис Петра: Апокаліпсис Петра натякає на те, що є вихід із покарання злочинців, і натякає на те, що загроза апокаліпсису є способом для Бога налякати людей, щоб вони вели моральний спосіб життя та чинили менше гріхів.

4. Теорії перекладу або методи, які вважаються найбільш прийнятними, повинні бути визначені.

- A. Сильно буквальный (Намагання зберегти граматичну форму, структуру речення та послідовність слововживання). Дослівний переклад Янга та міжрядкові Біблії є прикладами
- B. Модифікована буквальна або формальна еквівалентність – слово в слово.
- C. Динамічна еквівалентність – думка за думкою. Динамічна еквівалентність має більше суб'єктивності та перефразування, пов'язаних із цією теорією, що викликає серйозну критику, але загалом її набагато легше читати.
- D. Невиправдано вільний (думка перекладачів шляхом перефразовування сенсу з незначною увагою до форми або без неї).
- E. Лінгвістичний або найближчий природний еквівалентний переклад

5. Сімейство текстів рукопису та тип тексту для використання. Який рукопис слід використовувати найдавніші доступні рукописи; наприклад, ті, що датуються приблизно 350 р. н.е., чи найбільш доступні копії, але датовані набагато пізніше?

6. Залишайтеся вірними оригінальним словам і значенням. Багато слів у мові приймача мають різні значення, як і мова передачі. Тому потрібно багато думати, вибираючи найбільш відповідне слово в мові приймача, яке слід використовувати для передачі значення оригіналу. Прикладом одного з попередніх і поточних перекладів є грецьке слово *baptizo*, що означає занурювати, занурювати або занурювати (поховати). Чи перекладати це як занурювати, виливати чи бризкати? У цьому випадку перекладачі піддалися політичному тиску, не перекладаючи, а створивши нове слово, хрестити, транслітерували грецьке слово. Це дозволило новому слову включити в його значення поточні практики. Тому тиск і політика перемогли чесність.

Ідіоматичні вирази можуть викликати проблеми, якщо їх не зрозуміти, наприклад, англійська фраза «fox in the hen house» не має нічого спільного з лисицями чи

курятниками за своїм значенням. Можна навіть не підозрювати, що такі вирази вживаються в мові передачі. Крім того, оскільки в UNCAL або рукописах з курсивом не було пробілів чи знаків пунктуації, рядок літер, наприклад «godisnowhere», міг означати «Бога немає де» або «Бог зараз тут». Контекст має визначити, що є правильним.

Труднощі перекладу Word for Word³³

Дослівний переклад неможливий, оскільки різні мови мають різні настрої та часи, які не передаються в інші мови. Наприклад, у 1 Коринтян 16:8-9 сказано: «Але я залишусь в Ефесі до П'ятидесятниці, тому що мені відкрилися великі двері для ефективної роботи, і є багато тих, хто противиться мені» (NIV).

Слово в слово: Триватиме, але в Ефесі до П'ятидесятниці. Двері для мене відкрилися чудово і ефективно, і ворогів багато.

Іноді дослівні переклади не матимуть сенсу англійською через грецькі евфемізми чи метафори. Дії 17:18 (GWT) Деякі епікурейські та стоїчні філософи дискутували з ним. Дехто запитував: «Що хоче сказати цей балакучий дурень (спермолог-збирач насіння, балакуна чи пліткар)?» Стан інших перекладів; — Здається, він говорить про чужих богів. Філософи сказали це тому, що Павло розповідав Добру Новину про Ісуса і казав, що люди повернуться до життя.

1 Фессалонікійців 4:4 (NIV) ... щоб кожен із вас навчився керувати своїм тілом (Skeuos ktaomai en hagiasmo) у спосіб, який є святим і чесним. [skeuos, (посудина, знаряддя, домашнє начиння, домашнє спорядження) ktaomai (отримувати, здобувати, володіти, отримати, володіти, надавати, купувати) en (про, після, проти, майже, в, узагалі, серед, як, at, перед, між) hagiasmo (чистота; святість, освячення, честь першість)]

Деякі слова мають різні значення залежно від контексту. Наприклад, грецьке слово splagchnon - нутрощі, кишки, прихильність, милосердя, жалість.

Наприклад, у Діях 1:18 говориться (NIV): «Іуда купив поле за нагороду, яку отримав за своє зло; там він упав стрімголов, його тіло розірвалося, і всі його кишки (splagchnon) висипалися назовні», а у Посланні до Филип'ян 1:8 (KJV) говориться: «Бо Бог мені свідок, як сильно я прагну всіх вас у нутрі (splagchnon) Ісуса Христос».

Дослідники Біблії, як правило, покладаються на переклад, використовуючи модифіковану буквальну теорію перекладу, еkleктичний тип тексту та групу александрійських текстів. Однак NKJV використовував візантійську сім'ю, візантійський тип і модифіковану буквальну теорію, ASV використовував александрійську або західну сім'ю, тип Весткотта-Хорта та модифіковану буквальну теорію, а NIV використовував олександрійську або західну сім'ю, тип Весткотта-Хорта та динамічну Теорію еквівалентності. Теорія перекладу динамічної еквівалентності є більш суб'єктивною та схильною до перефразування, тому вважається менш надійною.

Ранні переклади

Перші перекладачі почали з кількох рукописів, фрагментів і творів «Апостольських отців» і ранніх «Отців Церкви», оскільки вони часто цитували твори апостолів. Через роки

виявлення багатьох додаткових документів призвело до нового та покращеного грецького тексту, який загалом прояснив деякі спірні уривки чи слова, водночас викликаючи сумніви щодо інших.

Ранні переклади Нового Завіту можуть дати важливу інформацію про грецькі рукописи, з яких вони були перекладені. 13

180 рік нашої ери. Почалися перші переклади Нового Завіту з грецької на латинську, сирійську та коптську версії.

195 рік нашої ери Назва першого перекладу Старого і Нового Заповітів латинською мовою була названа старолатиною. Обидва заповіді були перекладені з грецької, і на сьогодні не існує копій. Частини старолатинської мови були знайдені в цитатах отцем церкви Тертуліаном, який жив близько 160-220 рр. нашої ери в Північній Африці і писав трактати з теології.

300 рік нашої ери Старосирійська мова була перекладом Нового Заповіту з грецької на сирійську [вірменський діалект, можливо, для ассирійців, маронітських і халдейських(gd)].

300 рік нашої ери Коптська версія: в Єгипті коптською мовою розмовляли на чотирьох діалектах. Біблія була перекладена на кожен із цих чотирьох діалектів.

380 рік нашої ери Старолатинське, яке також називалося Italia, вважалося ненадійним. «На той час існувало безліч перекладів, які відрізнялися один від одного, і не було жодного з керівних повноважень, до яких можна було б звернутися в разі необхідності. Це був розгляд хаотичного стану існуючих перекладів з їх розбіжностями. і варіації, які спонукали [Папу] Дамасія доручити Ієронімові виконати його завдання, а Ієронімові взятися за це». 14

«Більшість вчених вважають, що весь Новий Заповіт спочатку було складено грецькою мовою. Три основні текстові традиції іноді називають західним типом тексту, александрийським типом тексту та візантійським типом тексту. Разом вони складають більшу частину Нового Завіту. Є також кілька стародавніх версій іншими мовами, найважливішими з яких є сирійська (включаючи гармонію Пешитти та Діатессаронського євангелія) та латинська (обидва – Vetus Latina та Вульгата).

«Кілька вчених вірять у перевагу арамейської мови – що частини грецького Нового Завіту насправді є перекладом арамейського оригіналу, зокрема Євангелія від Матвія. Невелика кількість із них приймає сирійську Пешитту як символ оригіналу, тоді як більшість приймає більш критичний підхід до реконструкції оригінального тексту».

«Протягом 4-го століття латинь почала замінювати грецьку як загальну мову. Кілька латинських перекладів, часто неточних, просочилися в обіг. Церква потребувала офіційного перекладу.

Латинська Вульгата

«Папа Дамасій доручив цю роботу Ієронімові, своєму теологічному раднику і, мабуть, найосвіченішій людині того часу. Переклад Ієроніма, названий латинською Вульгатою

(що означає вульгарна або звичайна), став Біблією Середньовіччя».

Ієронім був учнем і великим шанувальником філософа-теолога Орігена, який, хоч і був дуже впливовим на Заході, не всіма визнавався ортодоксальним.

Старолатинська версія, або *Itala*, яку Ієронім мав переглянути, датується другим століттям, не пізніше 157 року нашої ери, коли її Новий Завіт було перекладено з грецьких рукописів того періоду. Більшість його копій все ще в основному відповідали традиційному тексту Заходу. Але багато з них постраждали від корупції та були більше схожі на грецькі рукописи так званої традиції Євсебія-Орігена, на які вплинули й частково синтезували єретичні та навіть напівязичницькі корупції, які поширилися ще у 200 році нашої ери. Ієронім мав тенденцію переглядати на користь з них і його теологічне упередження більш ніж на користь найдавніших італійських або італійських, і включало кілька апокрифічних книг. І хоча він був частково перевірений кількома сильними вченими на Заході, викриваючи його та зіпсовані грецькі рукописи, яким він надавав пріоритет, результатом було те, що з плином часу «оригенізм затопив католицьку церкву через Ієроніма, батька латинське християнство».

Латинська Вульгата стала Біблією Західної Церкви аж до протестантської Реформації в 1500-х роках. Донині він залишається авторитетним перекладом Римо-Католицької Церкви.

З плином століть латинь стала мовою освічених, але не мовою, якою розмовляє більшість людей. Біблію читали латиною, але маси не могли її зрозуміти. «Найперше друковане видання Нового Заповіту грецькою мовою з'явилося в 1516 році у видавництві Фробен. Воно було складено Дезидерієм Еразмом на основі кількох останніх грецьких рукописів, усі візантійської традиції, [лише п'ять чи шість пізніх рукописів, що датуються рр. рукописи з десятого по тринадцятий століття і вважалися нижчими за раніші (rd)], які він завершив, переклавши частини Вульгати, для яких у нього не було грецького тексту. Він створив чотири пізніші видання тексту Еразм був глибоко релігійним католиком, але його перевага текстовій традиції, представлений у візантійському грецькому тексті того часу, а не латинській Вульгаті, призвела до того, що деякі авторитети його Церкви ставилися до нього з підозрою.

Textus Receptus

«Перше видання з критичним апаратом (варіанти читання в рукописах) було виготовлено друкарем Робертом Етьєном з Парижа в 1550 році. Тип тексту, надрукований у цьому виданні та у виданнях Еразма, став відомий як *Textus Receptus* (лат. «отриманий текст»), назву, дану йому у виданні Elzevier 1633 року, який назвав його «*nunc ab omnibus receptum*» («тепер прийнятий усіма»), на якому Церкви протестантської Реформації ґрунтували свої переклади на народні мови , як-от версія короля Якова.

«Відкриття старих рукописів, таких як Синайський кодекс і Ватиканський кодекс, спонукало вчених переглянути свою думку щодо цього тексту. Критичне видання Карла Лахмана 1831 року, засноване на рукописах, датованих четвертим століттям і раніше, мало насамперед продемонструвати що *Textus Receptus* нарешті має бути відкинтий. Пізніші критичні тексти ґрунтуються на подальших наукових дослідженнях і знахідці фрагментів

папірусу, які в деяких випадках датуються протягом кількох десятиліть після написання Нового Завіту Майже всі сучасні переклади або редакції старих перекладів були зроблені протягом більш ніж століття, хоча деякі люди, частково через лояльність до перекладів часів протестантської Реформації, все ще віддають перевагу Textus Receptus або подібній «візантійській більшості». Текст".

Інші ранні переклади Біблії були вірменською, грузинською, ефіопською, слов'янською та готською мовами».

У 14-15 століттях Римо-католицька церква навіть забороняла їх публікацію, як це робила Британська імперія.

Переклад на мову простої людини

Перший європейський переклад Біблії був зроблений англійською мовою в 1382 році.

1382 рік нашої ери - Вікліф

Перший повний англійський переклад Біблії з латинської Вульгати був зроблений Джоном Вікліфом та його послідовниками. Він розіслав мандрівних проповідників, лоллардів, по всій Англії, що надихнуло духовну революцію".³⁴ Праця Вікліфа була більш-менш на 200 років перед Лютером або Тиндалем. Усі праці Вікліфа були засуджені на Флорентійському соборі в 1415 році.

1408 Оксфордська рада

Цей собор заборонив переклади Біблії на народну мову без дозволу церковної влади.

1454-1456 - Гуттенбург

Доступ до Біблії різко розширився завдяки винаходу Гуттенбургом друкарського верстата.

1525 - Біблія Тиндала

Англійський переклад Нового Заповіту Тиндалем було зроблено з грецького тексту Еразма та порівняно з Вульгатою. У 1536 році Тиндаль був страчений.

1534 р. - Біблія Лютера

До цього часу Лютер переклав всю Біблію німецькою мовою (першим він закінчив Новий Завіт). Версія була опублікована в 1541 році у Віттенберзі. Перекладаючи Старий Заповіт, Лютер виключив апокрифи з канону. Він також надавав більшу цінність деяким книгам Нового Завіту, ніж іншим, вважаючи послання Якова, Юди, Євреям і Об'явлення нижчими.

1535 Майлз Ковердейл

Ковердейл, перший протестантський єпископ Ексетера, опублікував свій англійський переклад Біблії, який був перекладений з латинської та німецької мов.

1539 Велика Біблія

Також відома як Біблія Кромвеля, це була перша англійська Біблія, дозволена для публічного використання в церквах. Вона була переглянута в 1561 році і тоді була відома як Біблія єпископа.

1557 Женевська Біблія

Єдиний переклад Нового Заповіту, опублікований під час правління Марії Тюдор, швидше за все, це була Біблія, яку читав Шекспір, і вона залишалася сімейною Біблією в Англії до громадянської війни (1642). Вперше в англійській Біблії текст було поділено на вірші.

Католицька Біблія 1610 року

Вийшов католицький англійський переклад Старого Завіту. Раніше в Реймсі було перекладено Новий Заповіт, і дехто стверджував, що король Яків зобов'язаний цьому.

1611 Король Яків (авторизована версія)

Найвідоміший англійський переклад Біблії був зроблений на замовлення короля Якова і включав апокриф як додаток. «Джеймс дав перекладачам інструкції, щоб гарантувати, що нова версія відповідатиме еkleзіології відобразити єпископський структура англіканської церкви та її віра в анвисвячений духовенства [Daniell 2003, p. 438]. Переклад здійснили 47 вчених, усі з яких були членами англіканської церкви [Daniell 2003, p. 436]». 34a Оскільки її затвердив король Яків, вона стала відомою як авторизована Біблія.

1885 Переглянута версія

Американська стандартна версія 1901 року

Переглянута стандартна версія 1946 року

Ця версія є переформулюванням попередніх англійських перекладів, замінюючи архаїчну мову сучасними ідіомами. Апокрифи було перекладено таким чином у 1957 році, а католицька версія RSV з'явилася в 1966 році. Нова переглянута стандартна версія вийшла в 1998 році.

Нова міжнародна версія 1978 року

Цей переклад, зроблений євангелістами і спираючись безпосередньо на мови оригіналу, був завершений після більш ніж двох десятиліть вивчення.

Нова версія короля Якова 1982 року

Не новий переклад – лише перегляд версії короля Якова на більш сучасну англійську мову, отже, з тими ж недоліками, що й KJV

1988 Нова переглянута стандартна версія

Ця версія наполягає на гендерно-нейтральній мові та була створена комітетом протестантських і католицьких вчених, до складу якого також входив один єврейський вчений. 35

1995 Боже Слово до народів (GWT) GOD'S WORD використовує лінгвістичний метод перекладу, подібний до загальноприйнятого методу перекладу, який сьогодні використовують перекладачі-місіонери по всьому світу. Як наслідок, він легше читається, він більш дослівно точний і передає передбачуване значення Біблії чіткіше та природніше, ніж будь-який інший англійський переклад. 36

2001 англійська стандартна версія (ESV)

На відміну від багатьох сучасних парафразів, які використовують підхід динамічної еквівалентності (DE), ESV «намагається, наскільки це можливо, охопити точне формулювання оригінального тексту та особистий стиль кожного автора Біблії». Таким чином, її метою було видання «слово в слово». Тексти мовою оригіналу, використані в проекті, були масоретським текстом для Старого Завіту, Biblia Hebraica Stuttgartensia (1983 - 2-е видання), і для Нового Завіту, The Greek New Testament (1993 - 4-е видання UBS) і Novum Testamentum Graece (Nestle/Aland - 27-е вид.). Англійська версія цієї нової версії є дещо аналогічною RSV 1971 року, за винятком ліберальних елементів цього перекладу. 37

Немає ідеального перекладу Біблії.

А. Перекладачі Біблії не натхнені Богом. В. Тільки оригінальні автографи були натхненні God. С. Усі версії мають недоліки та відмінності.

Д. Перекладачі привносять у свій переклад особисту упередженість.

Рекомендується читати переважно з однієї версії, але не виключно. Якщо, наприклад, ви читаете в основному NKJV (візантійську сім'ю, візантійський тип і модифіковану буквальну теорію), вам може бути корисно також прочитати NASV (олександрійську або західну сім'ю, тип Весткота-Хорта та модифікований буквальний або NIV (александрійська теорія, теорія Уесткота-Хорта та теорія динамічної еквівалентності).

Слабкі сторони перекладів

Версія короля Якова³⁸ На початку 17-го століття відбувалося багато релігійних змагань: католики проти англікан Партія прелатів проти пуритан Кальвіністи проти некальвіністських теологів і багато інших подібних конфліктів. Ці перекладачі принесли з собою у свою роботу з перекладу та перегляду своє різноманітне релігійне походження та упередження. Насправді, незалежно від того, наскільки уважним є перекладач, чи наскільки чесним і щирим, чи наскільки об'єктивним і неупередженим він намагається бути, його упередження та переконання все одно помітно впливатимуть на його роботу. Наприклад, деякі уривки в KJV чітко відображають кальвіністську точку зору.

#1 --- У Діях 2:47 KJV читає: «І Господь щоденно додавав до Церкви тих, хто спасається». Справжня грецька форма дієслова тут така: «ті, що спасаються». Переформулювання KJV (з «є» на «повинно бути»), на думку деяких вчених, відображає доктрини обрання та попереднього визначення.

#2 --- У Посланні до галатів 5:17 KJV читає: «...так що ви не можете робити того, чого хочете». Саме це дієслово з'являється в підрядному способі в грецькому тексті; таким чином, це умовне, а не абсолютне твердження! Його правильним перекладом було б: «щоб ви не робили...» Якщо не вдалося правильно перекласти цю форму дієслова, KJV має на увазі відсутність свободи волі, що є ще однією сильною кальвіністською доктриною.

#3 --- У Євреїв 6:6 KJV читає: «Якщо вони відпадуть». Слова «якщо» немає в

оригінальному грецькому тексті; його додали перекладачі KJV. Насправді текст звучить так: «і відпавши». Це твердження абсолютного факту, але перекладачі KJV змінили його на умовне твердження. Роблячи його більш гіпотетичним, читач залишає на увазі, що це твердження в кращому випадку мало ймовірно, таким чином підтримуючи кальвіністську доктрину Вічної безпеки віруючого або «Одного разу врятований, завжди врятований» («П» у теології TULIP — -- Витривалість святих).

#4 --- У Посланні до євреїв 10:38 KJV читає: «Тепер праведний житиме вірою; а коли хто відступиться, не вподобає його душа Моя». До тексту додано слова «будь-який чоловік». Фактичний суб'єкт дієслова «відступити» — це «справедлива людина». Кальвіністи, однак, не вірять, що «справедлива людина» може відступити після того, як наблизилася, тому формулювання вірша було змінено, щоб краще відображати їхню фальшиву доктрину. Правильне читання вірша таке: «...але якщо він відступить», з попереднім словом «він» — це «справедлива людина».

#5 --- Є сім уривків, у яких KJV містить фразу «навернутися» (пасивний стан), коли ці дієслова насправді є в активному стані. Це змінює значення дієслова. Замість особи, яка виконує дію дієслова, дія дієслова виконується над особою. Кальвіністи вважали, що навернення було пасивним з боку людини. На людину вплинуло зовнішнє джерело: Святий Дух. Таким чином, якщо Бог вирішив врятувати вас, ви були врятовані незалежно від вашої волі в цій справі. Це «Я» в теології TULIP --- Непереборна благодать Бога. Дії 3:19 є прикладом такої доктринальної маніпуляції з текстом.

Нова міжнародна версія³⁹ Як вільно визнають самі перекладачі NIV, цей переклад не позбавлений слабких місць і вад. Одна з головних проблем виникає через його філософію перекладу (динамічна еквівалентність). Основна природа цієї проблеми така: коли хтось відмовляється від дослівного, дослівного перекладу, а замість цього намагається передати повідомлення тексту, завжди існує небезпека, що перекладачі можуть не повністю зрозуміти це повідомлення, і таким чином неправильно передають уривок у своєму перекладі.

Римлянам 1:17 є чудовим прикладом цього. NIV читає: «Бо в Євангелії відкривається праведність від Бога, праведність від віри від початку до кінця». Такий переклад підняв такий громадський резонанс, що перекладачі відчули потребу внести більш буквально «від віри до віри» у примітці у своїх пізніших виданнях.

#1 --- Послання до Ефесян 1:13 залишає в свідомості багатьох враження, що людина «включена в Христа» в той момент, коли вона чує «слово істини», і що вона тоді запечатується Святим Духом, коли вірить. Формулювання тут є дуже невдалим і, безперечно, має на увазі доктрину спасіння лише вірою, що є прямим протиріччям таким уривкам, як Гал. 3:27 і Дії 2:38.

№2 --- Псалом 51:5 є, мабуть, одним із найбільш критикованих уривків у NIV: «Я справді грішний від народження, грішний відтоді, як моя мати зачала мене». Здається, це чітко викладає фальшиву доктрину «успадкованого гріха» (або «первородного гріха»), яка, у свою чергу, призвела до таких фальшивих звичаїв, як хрещення немовлят.

#3 --- Послання до римлян 10:10 у NIV читає: «Бо ти своїм серцем віруєш і виправдовуєшся, і своїми устами ти сповідаєшся і спасаєшся». Подібно до №1 вище, це, здається, передбачає виправдання та спасіння через визнання віри, окрім послуху. По суті, дієслово «є» тут немає в грецькому тексті; це радше прийменник eis, що означає «до». Крім того, звернувши увагу на контекст навколишніх віршів, можна чітко побачити, що дієслова, які стосуються спасіння та не бути осоромленими, є майбутнім часом. Усе це чітко показує, що ці речі очікуються через сповідання та переконання/віру, а не вже набуті.

#4 --- 1 Коринтян 13:10 у NIV читає: «Але коли приходить досконалість, недосконале зникає». Цей уривок буквально говорить: «Але коли приходить те, що є досконалим» або «коли приходить досконале». Багато хто вважає, що слово «досконалість», вжите в NIV, є надто загальним і неконкретним, і що воно відкриває двері для тлумачення, що час чудес і мов ще не минув.

#5 --- Іноді виноски можуть бути причиною плутанини для читача певної версії. Це стосується виноски до 1 Тимофія 3:11. Посилаючись на дияконів, Павло пише: «їхні дружини мають бути...». У примітці NIV каже: «Або: «диякониси». Грецьке слово для «дияконис», яке відрізняється від слова для "дружина" не вживається в цьому вірші! Натякати у виносці, що Павло в цьому уривку має на увазі дияконис, а не дружин дияконів, дуже вводить читача в оману.

Жива Біблія ⁴⁰

Як і будь-яка спроба простої людини, ця робота сповнена деяких яскравих слабкостей і недоліків. Перш ніж використовувати Живу Біблію (або будь-яку іншу версію, якщо на те пішло), слід ознайомитися з цими складнощами.

№1 --- Кеннет Тейлор є преміленіалістом, і оскільки LB відображає його власні переконання (як він сам визнає), воно має багато очевидних преміленіальних інтерпретацій. Наприклад, зверніть увагу на наступне: [лише один включений у це дослідження]

2 Тимофія 4:1 --- "І тому я урочисто благаю тебе перед Богом і перед Христом Ісусом --- Який колись судитиме живих і мертвих, коли з'явиться, щоб встановити своє царство". Преміленіалісти вірять, що Господь ще не встановив Своє царство. Церква — це лише «позадумка», тимчасовий захід, поки Христос не повернеться на землю, щоб встановити Своє царство, і тоді Він правитиме в Єрусалимі протягом 1000 років.

№2 --- Жива Біблія пропагує доктрину первородного гріха. Псалом 51:5, наприклад, має ту саму проблему, що й у NIV. LB читає: «Але я народився грішником, так, з того моменту, як моя мати зачала мене». У Посланні до Ефесян 2:3 Павло каже: «Ми почали погано, народившись зі злим характером, і були під гнівом Божим, як і всі інші».

#3 --- Доктрина «лише віри» пропагується в Живій Біблії. У Римлянам 4:12 сказано: «Авраам тільки вірою знайшов милість у Бога». Цей погляд не можна узгодити з Якова

2:21-24. Ця віра в спасіння лише вірою спонукала його до неправильного перекладу Колосян 1:23 таким чином: «...єдина умова полягає в тому, щоб ви повністю вірили в Істину».

#4 --- У Євангелії від Марка 1:4 хрещення описується в ЛВ як «публічне проголошення їхнього рішення відвернутися від гріха», а не як заява про «прощення гріхів», як це робить оригінальний текст. «Вода» в Івана 3:5 тлумачиться у примітці таким чином: «Деякі думають, що це означає водне хрещення». Фактичний сенс, стверджує він, полягає в тому, що це стосується «нормального процесу, який спостерігається під час кожного народження людини» (тобто амніотичної рідини). У 1 Петра 3:21 Тейлор пише: «У хрещенні ми показуємо, що були врятовані». Це означає, що ми вже спасенні і лише охрещені, щоб показати це.

#5 --- У 1 Коринтян 6:12 Жива Біблія читає: «Я можу робити все, що захочу, якщо Христос не сказав «ні». Мартін Лютер також стверджував: «Ми можемо робити все, що не забороняє Біблія». Він і Цвінглі гостро обговорювали це питання.

Нова американська стандартна Біблія ⁴¹

#1 --- Дехто вважає, що NASB відображає преміленіальну перевагу в деяких уривках Святого Письма. Наприклад: Ісаї 2:2 і Михей 4:1 читають: «Тепер станеться, що в останні дні гора дому Господнього буде встановлена як голова гір і буде піднята над пагорбами. і всі народи потечуть до нього». Слова «як» насправді немає в тексті; це слово «на» (що НАНБ визнає у примітці в обох місцях). Дехто вважав це відображенням доміленіального упередження.

Крім того, коли з'являється слово «genea» (що означає «покоління людства»), NASB часто додає до виноски альтернативне значення «раси». У Євангелії від Марка 13:30 сказано: «Істинно кажу вам: не перейде це покоління, доки все це не станеться». Підсумок виноски полягає в тому, що тут дійсно мається на увазі єврейська раса.

[ПРИМІТКА: Завжди слід бути обережним із примітками на полях і альтернативним читанням. Хоча багато з них хороші, вони не завжди повністю надійні. Пам'ятайте, що це думки та ідеї просто помилкових людей, і хоча вони можуть бути правильними 99 із 100 випадків, завжди є «допустимість».]

№2 --- Як і багато інших перекладів і версій Біблії, НАНБ потрапив у пастку, намагаючись витлумачити, а не перекласти 1 Коринтян 7:36-38. Вони додали слово «дочка» до слова «незаймана», таким чином висловлюючи свою віру в те, що цей уривок стосується стосунків батька і дочки. До честі вони виділили слово «дочка» курсивом, вказуючи таким чином, що цього слова немає в оригінальному тексті, а його додали перекладачі. Інший приклад тлумачення замість перекладу можна знайти в 1 Коринтян 2:13 ... «поєднання духовних думок з духовними словами». Знову ж таки, НАН України використовує курсив для позначення слів, доданих до тексту. Хоча їхнє розуміння цих уривків цілком може бути правильним, вони, тим не менш, є тлумаченнями, а не простими, некоментованими перекладами. Це робить його більше коментарем, ніж перекладом.

#3 --- Бувають випадки, коли грецьке слово або фраза може мати більше одного значення.

НАНБ іноді робила це менш зрозумілим, послідовно перекладаючи певне грецьке слово лише одним англійським словом. Подібно до того, як передача одного грецького слова великою різноманітністю англійських слів може викликати плутанину (як у KJV), так само відсутність будь-якої різноманітності може бути причиною плутанини в певних випадках. Наприклад, слово «саркс» у NASB постійно перекладається як «плоть», хоча Павло у своїх творах використовує це слово в кількох різних значеннях. У Римлянам 3:20 і 4:1 воно використовується для позначення фізичного тіла. Однак у Посланні до Римлян 8:4 він використовує його для позначення місця гріховних пристрастей (тобто тілесної природи, а не тілесного тіла). Добираючи різні слова, можливо, можна було б краще передати цю відмінність.

#4 --- Є й інші випадки, коли NASB перекладає два різні грецькі слова лише одним англійським словом, створюючи таким чином плутанину. Наприклад: слово «скасувати» зустрічається як у Євангелії від Матвія 5:17 («Не думайте, що Я прийшов відмінити Закон чи Пророків; Я прийшов не відмінити, а доповнити») і до Ефесян 2:15 («...скасувавши в Його плоті ворожнечу, яка є Законом заповідей, що містяться в обрядах...»). Це два різних грецьких слова, але читач втрачає цю відмінність через використання лише одного англійського слова. Ця відсутність розрізнення також змусила декого припустити, що ці два уривки фактично суперечать один одному, хоча насправді це не так.

Подібна проблема виникає в KJV в Галатам 6:2, 5, де слово «тягар» вживається в обох віршах («Носіть тягарі один одного» «кожна людина несе тягар свій»). Насправді це два різних грецьких слова. NIV і NASB, а також інші переклади виправили це, переклавши перше слово як «тягар», а друге слово як «вантаж». NASB, як і більшість перекладів, також не розрізняє в Євангелії від Івана 21:15-17 слова «агарао» і «phileo», обидва з яких зустрічаються в тексті. Воно перекладає обидва слова як «любов», і таким чином читач упускає з уваги справжнє значення цього важливого спілкування між Ісусом і Петром.

#5 --- НАНБ не є послідовним у своєму використанні "займенників KJV" порівняно з займенниками 20-го століття в Америці. Такі займенники, як «Ти», «Твій», «Ви» і «Ваш», зберігаються в Псалмах, у молитвах або коли хтось звертається до Божества. Однак у більшості текстів вони опущені для більш поширених «ви» та «ваш». Продовжуючи використання цих архаїчних форм у певних місцях Біблії, НАНБ створює ілюзію, що ці слова є якимись «святішими», хоча насправді такого розрізнення в займенниках ніколи не було в оригінальному єврейському чи грецькому... або навіть у KJV, якщо на те пішло!

Переклад нового світу⁴²

#1 --- Свідки Єгови заперечують, що Бог встановив різні угоди або заповіді для Свого народу. Таким чином, вони протиставляють ідею «старого» заповіту (заповіту) і «нового». Значна частина їхніх вчень все ще базується на писаннях, які ми називаємо «Старим Заповітом», з тієї простої причини, що вони не вірять, що він був замінений (або виконаний) новим заповітом (заповітом). З цієї причини вони відмовляються позначати два розділи Біблії як «Старий Заповіт» і «Новий Завіт». Натомість вони називають їх «Єврейсько-арамейськими Писаннями» та «Християнськими Грецькими Писаннями». Цікаво, однак, відзначити, що вони не змогли бути послідовними в цій позиції навіть у

власному перекладі. У 2 Коринтян 3:14 NWT говорить про «читання Старого Завіту». «Новий завіт» і «попередній завіт» з'являються в Євреїв 9:15, а «посередник нового завіту» з'являється в Євреїв 12:24, щоб навести лише кілька прикладів.

#2 --- Незважаючи на те, що Свідки Єгови визнають, що слово «Єгова» є неправильною вимовою тетраграматону (що означає «має чотири літери» — посилання на YHWH), вони все ж наполягають на тому, що це справжнє ім'я Бога і що воно слід використовувати виключно.

Наполягаючи на тому, що оригінальні Писання були «підроблені» щодо Божественного імені, вони використовують лише ім'я «Єгова» як у Старому, так і в Новому Заповіті. «YHWH» з'являється 6828 разів у Старому Заповіті, але в NWT слово «Єгова» з'являється 6973 (ще 145 разів). «YHWH» ніколи не з'являється в Новому Заповіті, і все ж NWT використовує «Єгова» 237 разів у Новому Заповіті.

ПРИМІТКА --- Вони звертаються до Івана 17:6, 26 як своє виправдання для того, щоб зробити такий наголос на цьому імені: «Я відкрив ім'я Твоє людям, яких Ти дав Мені зі світу» «І я об'явив їм ім'я Твоє і об'явитиму його» (KJV). Вони вважають це «ім'я» «Єгова».

#3 --- Стосовно концепції Трійці, Свідки Єгови не вірять, що Святий Дух є особою/істотою. У своїх примітках, які з'являються в кінці NWT, вони пишуть: «Святий дух — це не особа на небі з Богом і Христом» «це діюча сила, а не особа». Через їхню віру в те, що це просто «енергія від Бога», а не божественна істота, слова «святий дух» ніколи не пишуться з великої літери в NWT.

#4 --- Свідки Єгови також не вірять у божественність Ісуса Христа. Вони навчають, що «Син Божий був створений, і тільки Єгова існував раніше». Далі вони пишуть: «Син нижчий від Батька як до, так і після приходу на землю». Бог і Христос є «одними» лише в тому сенсі, що чоловік і дружина є «одними». Вони «завжди в повній гармонії», але точно не рівні! Це переконання знайшло свій шлях до СЗТ у кількох місцях.

У Колосян 1:16-17 слово «інший» було додано до тексту загалом чотири рази, щоб означати, що Ісус був лише одним із багатьох «інших» створених речей.

У Тита 2:13 NWT читає: «ми чекаємо щасливої надії і славного явлення великого Бога і Спасителя нашого, Ісуса Христа». У II Петра 1:1 сказано: «Праведність нашого Бога і Спасителя Ісуса Христа». В обох цих уривках до тексту додано означальний артикль «the», щоб відокремити Бога від Ісуса. По суті, текст буквально говорить про Ісуса як про «нашого Бога і Спасителя». Свідки Єгови не вірять, що Ісус є першим, і тому намагаються провести різницю між ними.

В Євангелії від Івана 1:1 у NWT сказано: «Спочатку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було богом». проти 14 каже, що Ісус був «повний незаслуженої доброти та правди». Це чітко вчить політеїзму; Ісус і Бог не є одним цілим, але Ісус є просто «богом», якому Бог (Єгова) надав незаслужену прихильність!!

№ 5 --- У NWT «хрест» називають «стовпом тортур» (Матвія 10:38; 27:32), і замість того, щоб бути «розіп'ятим» на ньому, NWT каже, що Ісуса «посадили на стовп». на стовпі (Луки 23:21 ... «Тоді вони почали кричати, кажучи: Розбий його! Розбий його!»).

Коментарі до інших Біблій⁴³

Нова американська Біблія

З грецького оригіналу (NT); перегляд версії братства (на основі латинської Вульгати) у Старому Заповіті. Католицький комітет консультувався з протестантами на останніх етапах. Більш консервативний, ніж Дж. Б., але вступи до розділів та окремих книжок мають «помірно ліберальний тон» (Kubo and Specht, p. 164). Формат відрізняється від видавця.

Сьогоднішня англійська версія (Біблія добрих новин)

З оригіналу. NT однією людиною, затверджений комітетом. Особливо орієнтований на аудиторію англійської як другої мови та тих, хто має низьку освіту. Добре досягає своєї мети - дуже читабельний, гарний формат. Добре трансліює динаміку, але не є надійним для глибшого вивчення, якщо використовується окремо.

Нова англійська Біблія

З оригіналу міжконфесійним британським комітетом. Захоплюючий літературний стиль, дуже читабельний, але з виразним британським колоритом і ідіомами. Відмінно підходить для невоцерковлених. Відхилення від оригінального тексту та забагато свободи в певних перекладах роблять її ненадійною як Біблію для вивчення.

Переклад Дж. Б. Філіпса

З оригіналу, але точно перефраз Дж. Б. Філіпса, компетентного грекознавця. Більш ніж будь-який інший, робить Біблію «живою» для освічених або літературних людей, хоча й у британському вираженні. Не читається як переклад. Провокує нове уявлення та розуміння, яке, однак, слід перевірити більш дослівними перекладами та глибшим вивченням. Чудово підходить як для освіченої, невоцерковленої людини, так і для мислячого християнина.

Розширена Біблія

Розширена Біблія, зроблена з оригіналів. Ні вірний переклад, ні перефраз. Цей тип версії пропонує читачам можливі варіанти інтерпретації та може бути корисним для вивчення чи поглиблення розуміння. Однак користувачі повинні усвідомлювати, що оригінальний автор мав на увазі одне значення, яке визначається контекстом і використанням у цій мові, а не нашими особистими уподобаннями чи примхою. Ці версії не повинні підміняти відповідальне глибше вивчення».

Переклад Божого Слова⁴⁴GWT є одним із зростаючої кількості нових перекладів Біблії, які використовують метод перефразування, який виходить за рамки чистого (буквального) перекладу, що може призвести до важких, неправильно зрозумілих термінів і створює переклад, який також тлумачить Писання. Стверджується, що цей процес таїть в собі небезпеку, оскільки цей уривок також може бути неправильно витлумачений.

Кілька недоліків у наведених вище перекладах мають підсилити ваше бажання бути старанним у вивченні Біблії. Вивчіть контекст уривка та з'ясуйте, чи суперечить він іншим віршам. Прочитайте переклади з різних грецьких сімей і текстів і, де є різниця, визначте, що ближче виражає зміст мови оригіналу.

Підсумок і висновок

Це дослідження виявило труднощі перекладу стародавніх мов мовами простої людини. Має бути зрозуміло, що ці вчені минулого мали дуже великі знання стародавніх мов. Ті, хто віддав своє життя, щоб усі люди мали можливість читати і знати Боже слово, були дуже відданими. Ми їм дуже вдячні. З часом мови змінюються, і наше розуміння слів, фраз та ідіом цих стародавніх мов покращується. Відкриття постійно зростаючої кількості рукописів, курсивів і фрагментів 30 як світських, так і священних писань, деякі з яких передують нашим найдавнішим копіям, значно допомагає покращити наше розуміння ідіом мови. Ці нові відкриття вимагають такої ж текстової критики, як і всі попередні.

Схоже, що в усіх перекладах є деякі помилки перекладу через брак знань або особисту упередженість. Тому, щоб не потрапити в пастку чиеїсь упередженості, потрібно читати та вивчати Біблію, перекладені з різних груп текстів, типів текстів і різних теорій і методів перекладу з якомога меншим тлумаченням, наскільки це можливо для передачі оригінального повідомлення. Слід віддавати перевагу перекладам, здійсненим комітетом вчених із різним походженням і переконаннями, аніж перекладам окремих осіб, оскільки комітети, як правило, компенсують особисті упередження, але комітети, що складаються з людей з однаковим походженням, мало відрізняються від окремих перекладачів.

ЧИ МОЖЕМО ВСІ ОДНАКОВО ТЛУМАЧИТИ БІБЛІЮ?

Однією з найпотужніших зброй в арсеналі Сатани, щоб перешкодити добру новину про Ісуса та поширенню його царства, безумовно, є розкол. Коли невіруючі дивляться на розділену церкву нашого Господа Ісуса Христа, вони зупиняються і глузують: «Чому ми повинні вірити тому, що ці люди намагаються нам сказати? Зрештою, вони не можуть порозумітися між собою. Вони сперечаються про це і вони не погоджуються з цим. Вони зустрічаються в різних будівлях прямо навпроти один одного, і займаються своїми справами, наче їх навіть не існує». Отже, продовжують скептики, «християнство має бути безсилою релігією. Вони не можуть навіть об'єднати своїх віруючих, а тим більше запропонувати відповіді, які потрібні решті світу». Якщо ваші вуха були відкритими, ви чули подібні виправдання — і вони є виправданнями — за те, що ви не вивчали те, що Святе Письмо говорить про християнство та про Ісуса. Але нас, хто є віруючим, вони все одно жалять, бо, бачите, в цьому є зерно правди.

Загалом, ті з нас, хто дивиться на Ісуса Христа як на Господа і Спасителя, розділилися. Ми не згодні. Ми іноді сваримося і часто сваримося про релігійні справи та духовні справи. Якщо ви простежите цей поділ досить далеко назад до його коріння, ви повернетеся до досить простого факту, що, чесно кажучи, ми просто не можемо погодитися щодо Біблії. Хіба це не іронічно? Біблія може бути найціннішою річчю, яку ми маємо. Біблія є нашим посиленням на шлях; воно дає нам одкровення Бога повніше, ніж будь-що інше про нас. З

Біблії ми знаємо про Божі творчі сили, ми знаємо, як Бог вибрав людей, і з цього народу Бог привів Ісуса на цю землю. Біблія — це наш духовний путівник, це наша дорожня карта до неба. Це наше власне одкровення розуму Бога. Яка чудова Біблія!

Але водночас, якщо говорити правду, Біблія є центром нашого розколу. Здається, ми навіть не можемо дійти згоди щодо того, що це за книга. Тоді нам важко погодитися з тим, що там написано. Чому так? Чи можемо ми щось з цим зробити? Хіба ми не можемо всі бачити Біблію однаково, чи не можемо ми всі тлумачити Святе Письмо однаково? Що ж, я дам вам те, що я називаю своєю практичною відповіддю, і відповідь така: "не затримуйте дихання?" Мені неприємно звучати таким песимістичним, але, чесно кажучи, ми протягом багатьох століть намагалися дивитися на Біблію однаково, але не зробили цього. Ще до того, як Святе Письмо стало каноном і те, що ми тепер називаємо Біблією, було зведено в єдине ціле, люди не погоджувалися щодо того, як його тлумачити. Я хочу, щоб ви були впевнені, що Сатана й надалі докладатиме всіх зусиль, щоб перешкодити консенсусу щодо того, що говорить Біблія. Це буде для нього пріоритет номер один.

Додаткову складність становить той факт, що кожна людина приходить до Біблії з певним заздалегідь заданим уявленням. Давайте будемо чесними: ніхто не приходить до Біблії з чистим аркушем. Кожен із нас, хто сприймає Слово Боже, має певні упередження, ми приходимо з певними упередженнями та певними вченнями, які ми отримали в минулому (з будь-якого джерела — хорошого чи поганого). Бачите, все це там. Я бачив мультфільм, невеликий мультфільм в одному кадрі, це було екстремально. Чоловік сидів над Біблією, а його дружина стояла за ним і, мабуть, намагалася його перебити. Його коментар у кінці карикатури був таким: «Не перебивай мене зараз, люба, я намагаюся знайти вірш, щоб підкріпити мою упереджену думку». Якщо бути чесними, то в релігійному світі такого багато.

Сказавши це, я хочу сказати це в позитивному ключі. Я вірю, що більшу частину християнського світу можна зблизити. Я вірю, що ми можемо бути набагато ближчими, ніж те, що ми є зараз, у тому, що ми бачимо в Біблії, і в тому, що ми практикуємо, як ми поклоняємося, і що ми вважаємо життєво важливим і необхідним для цієї речі, яка називається спілкуванням. У нас немає часу, щоб конкретизувати всі складові, які будуть необхідні для такого консенсусу, але я хочу, щоб ми приділили лише кілька хвилин, щоб розглянути деякі з основних складових, які допоможуть нам однаково тлумачити Біблію.

Крок 1. Що таке Біблія: Біблія говорить нам, що це таке; у ньому висуваються деякі твердження, і найчіткішим є те, що міститься у 2 Тимофію 3:16. «Усе Писання натхнене Богом і корисне для навчання, докору, виправлення та виховання в праведності». Друзі, у світі християнства це перша і головна розвилка дороги. Чи є Біблія Словом Божим, або, як сказано в NIV, «самим подихом Бога», чи ні? Чи Біблія є абсолютно Божою волею, відкритою людині — безпомилковою, абсолютно безпомилковою — чи це просто якась незв'язана історія стародавнього народу, наповнена всілякими фольклорами?

Ті, хто відповідає, кажучи, що Біблія є натхненим безпомилковим Словом Божим, зробили великий крок до узгодженого погляду на Святе Письмо, тому що у нас є причина мати відповідний погляд. Якщо я вірю, що це розум Бога, тоді я збираюся досліджувати

його кожною фіброю свого єства і знатиму, що там написано, тому що це найважливіше, я покладу свої руки на в цьому житті. Але якщо, з іншого боку, я не вірю, що це те, що таке Біблія, що це просто якась збірка писань, то, чесно кажучи, чому б мене хвилювати, що про це думають інші?

Ви повинні змиритися з тим, що Біблія стверджує. Це Слово; це дихання Бога. Але гаразд, сказавши це, це все ще залишає проблему серед віруючих Біблії щодо тлумачення. У тому самому листі до Тимофія (2 Тимофія 2:15) ось що пише Павло: «Зроби все можливе, — сказав він, — щоб показати себе перед Богом як схваленого. Працівника, якого не потрібно соромитися і який правильно поводить з слово правди». Мені подобається ця остання фраза, хто правильно використовує слово істини". А тепер проблема... як мені правильно поводитися зі Словом? Гаразд, давайте подумаємо про чотири або п'ять дуже основних речей:

1) Потік Святого Письма. Якщо я збираюся правильно поводитися зі Словом, я буду правильно розуміти те, що я називаю «поток Писання». Люди, Біблія — це не випадкова збірка висловів від Бога. До нього є схема; до нього є потік. Одного разу хтось справедливо зауважив, що Біблія справді має три великі розділи, але вони не однакові. Розділ 1 — це розділ про творчу силу Бога, включаючи створення людини. Ви можете прочитати про це в Буття, розділи 1 і 2. У розділі 2 Біблії розповідається про гріхопадіння людини. Ви можете прочитати про це в Буття 3. Потім третій, останній і найбільший розділ Біблії починається в кінці 3-го розділу Буття і проходить через решту Біблії. Це історія про те, як Бог спустився вниз і спокутував людство. Люди, це течія Святого Письма.

В цьому останньому розділі, найбільшому сегменті, є поступове одкровення про те, як Бог досягає і викупляє людство. Все починається з того, що Бог обирає людей. Він назвав їх Ізраїлем — вони були нащадками Авраама. Він провів Ізраїль через суддів, царів, пророків, через полонених, а потім, нарешті, як сказано в 5-му розділі Римлян: «У повноту часу через цей народ, згідно з пророцтвом, прийшов Ісус». Ісус, Син Людський і Син Божий, і, як було сказано в пророцтві, Він визволив людину від її гріха. Про це ми читаємо, до речі, у Матвія, Марка, Луки та Івана. Потім, починаючи з книги Дії і проходячи через решту Нового Заповіту, ми знаходимо, що кожен, хто приходить до Ісуса за спасительною силою Його крові і хреститься в Його ім'я, додається до Господньої церкви.

Важливо розуміти потік Святого Письма, щоб знати, що Бог говорить у Біблії. Ви повинні зрозуміти потік. Не зрозумійте неправильно – Бог завжди послідовний щодо своєї природи, свого характеру та своєї любові, але його конкретні вказівки в Біблії відрізнятимуться залежно від того, де ви перебуваєте в потоці.

Наприклад, ще в Старому Завіті, в книзі Левіт, Бог спонукав людей приносити Йому в жертву тварин — биків, ягнят і козлів, але зараз Він цього не робить. До того часу, коли ви дійдете до Євреїв 9, ви побачите, що жертва Ісуса була абсолютно остаточною, вона була вседостатньою, це була остаточна жертва. Ми більше не жертвуємо, не так. Ви знаєте, що євреї в минулі часи мали обмеження в харчуванні, особливо щодо певних видів

м'яса. Але в Діях 10 Петро тричі отримав видіння: він спустився в простирадлі, усі ці нечисті тварини та голос Бога, який наказував: «Встань, убий і їж». Що там відбувається? Бог божевільний? Непослідовний? Ні, ні, ні. Бог просто розгортав одкровення у своєму вибраному потоці.

Якщо ми з вами збираємося однаково тлумачити Біблію, а є багато-багато релігійних груп, які не можуть навіть зрозуміти пункт 1 тут, вони не бачать плину Святого Письма.

2) Контекст проходження. Якщо ми збираємося однаково тлумачити Біблію, нам потрібно буде зрозуміти контекст. Коли уривок чи уривки з Писань ідентифіковано щодо їхнього місця в потоці Біблії, надзвичайно важливо зрозуміти їх безпосередній контекст. Перш ніж поставити запитання: «Що для мене означає цей уривок?», мені потрібно поставити запитання: «Що говорив цей письменник, коли вперше його написав?» Люди, що є ключовим елементом тлумачення Біблії; інакше Святе Письмо означатиме все, що ми хочемо, щоб воно означало.

Дозвольте мені навести вам абсурдний приклад: Екклезіаст 10:19 говорить: «Бенкет і вино веселять, а гроші відповідають за все». Як би ви хотіли, щоб це було філософією вашого життя? Вирвіть цей вірш із контексту, і ви будете вести епікурейський спосіб життя, який абсолютно суперечить шляхам Бога. Хтось каже: "Стіве, як цей вірш може бути в Біблії?" Якби ви щось розуміли про Екклесіаста, якби ви знали, хто його написав, якби ви знали, що відбувалося в його житті, коли він це писав, і якби ви знали, зокрема, контекст 10-го розділу Екклесіаста, це мало б для вас сенс. Розмістіте, ви повинні зрозуміти контекст.

Дозвольте навести вам більш сучасний приклад, про який я чую зловживання майже щотижня. Хтось звернеться до Филип'ян 4:13, де Павло каже: «Я все можу в Тім, Хто зміцнює мене». Хлопчику, спеціалісти з позитивного психічного настрою провели день на цьому. Скільки разів ви чули, як ці телевізійні проповідники підіймалися і казали: «Бог хоче, щоб ти був багатим! Бог хоче, щоб ти був успішним! Бог хоче, щоб ти мав усе, чого ти колись хотів! Звідки ми знаємо? Павло сказав: «Я можу усе чинити через Того, Хто зміцнює мене». Люди, вам слід читати це в контексті, тому що в чотирьох віршах, які оточують Павло, він говорить про те, щоб бути задоволеним, навіть коли він перебуває в найнесприятливіших обставинах. Уривок говорить прямо протилежно тому, про що зазвичай проповідують. Пункт №2 у розумінні та тлумаченні Біблії полягає в тому, що я повинен зрозуміти контекст.

3) Нехай слово керує. Нехай Слово говорить за себе. Раніше я зазначав, що ніхто не вивчає Біблію без повної свободи від нав'язування уривку власних ідей або ідей, яких він дізнався від когось іншого. Але дозвольте заохотити вас зробити все можливе, щоб бути «чистим аркушем». Як тільки ви дізнаєтесь, де знаходиться цей уривок у потоці Біблії, і як тільки ви дізнаєтесь його безпосередній контекст, дозвольте Слову говорити. Саме тоді це корисно, як сказано в 2 Тимофія 3:16, «для навчання, і для докору, і для виправлення, і для навчання». Не тоді, коли я маю свої упереджені думки, щоб втілити це в те, що я хочу, щоб воно було; це вигідно, коли я дозволяю йому говорити.

До речі, тут є підпункт, який я маю висвітлити. Нехай Слово керує вашим досвідом, і не дозволяйте вашому досвіду керувати Словом. Якби я мав чверть кожного разу, коли хтось мав певний досвід, тоді вони брали Біблію, щоб виправдати чи підтвердити свій досвід, я був би багатою людиною. Якщо ми збираємося дивитися на Слово як на натхненне Слово Бога, дозвольте йому формувати наш досвід, не дозволяйте нашому досвіду формувати Слово.

Дозвольте навести вам ще один абсурдний приклад: лише цього тижня я прочитав про чоловіка, який думав одружитися з жінкою. Він підійшов до проповідника і сказав: «Проповіднику, звідки я знаю, що це та сама вона?» Знаєте, яку пораду дав йому цей проповідник? Він (проповідник) сказав: «Якби це був я, я б обійшов навколо неї сім разів, як ізраїльтяни робили навколо міста Єрихон, тоді, якщо стіни її серця впадуть, ви знаєте, що вона єдина». Ви знаєте, що він це зробив? Це правдива історія. Він обійшов її сім разів і сказав: «Кохана, як ти відчуваєшся?» Вона сказала: «Ну, я відчуваю себе трохи дивно всередині». Чесно кажучи, я, мабуть, відчувався б дивно, якби хтось обійшов мене сім разів. Він запропонував їм одружитися, а менш ніж через рік вони розлучилися; потім вони дивувалися, чому Бог дав їм помилковий сигнал. Хіба це не найсмішніша річ, яку ви коли-небудь бачили? Бог їм зовсім не знак дав! Вони виривали щось зі Старого Завіту, виривали з контексту, намагаючись дозволити своєму досвіду диктувати те, що говорить Слово. Люди, не робіть цього! Це не те, як Бог задумав тлумачити своє Слово.

4) Інше Святе Письмо як коментар. Якщо я збираюся тлумачити Біблію так, як ви її тлумачите, і якщо ми всі будемо робити це правильно, давайте порівняємо Святе Письмо з іншими віршами. Коли ви вивчаєте Святе Письмо, рано чи пізно ви зіткнетеся зі справді складними уривками. Більшість із нас, коли натрапляє на складний уривок, біжить і хапає коментар. Ми шукаємо, що це має означати. Коментарі мають гідну мету, але я хочу сказати вам сьогодні, що вони мають обмеження, і ось чому:

- коментарі — це ненатхненні документи, написані чоловіками для чоловіків.
- один коментар може показати екзегезу будь-якого уривка зі Святого Письма, а інший коментар запропонує зовсім інший погляд. Таким чином, коментарі сприяли цьому питанню суперечок щодо тлумачення.

Найкраще місце в уривку зі Святого Письма – це інші уривки зі Святого Письма. Якщо у вас ще немає того, що називається Біблією з перехресними посиланнями (такими є більшість сучасних Біблій), це означає, що під віршем є маленька літера, маленька цифра та виноска десь на вашій сторінці, що дозволить вам знати інші місця в Біблії, які стосуються того самого. Якщо у вас немає жодного з них, придбайте один із них. Я б також порадив вам кілька тематичних Біблій і деякі конкорданси, які можуть дати вам зрозуміти, де в Біблії з'являються слова. Це не коментарі, вони не пропонують ніяких ідей чи думок будь-якої людини, вони просто допомагають вам співвідносити Святе Письмо. Люди, Біблія – її найкращий тлумач. Якщо у вас виникли проблеми з віршем, знайдіть інший вірш, у якому йдеться про те саме, і це зробить вам усе зрозумілішим. Порівняйте Писання з Писанням.

5) Моліться. Вивчаючи Біблію, моліться. Майте на увазі дві речі: а) диявол намагатиметься перешкодити кожному з нас правильно визначити те, що Бог хоче, щоб

ми знали. Диявол не хоче, щоб ми знали, що є в Божому Слові. Отже, коли ви читаєте Біблію, ви молитесь, щоб Бог захистив вас від лукавого, коли ви намагаєтеся знайти його волю. б) Пам'ятайте, що молитва та вивчення Біблії йдуть рука об руку. Розумієте, Слово Боже є мечем Духа (Ефесянам 6:17). І той самий Святий Дух є нашим заступником у молитві (Римлянам 8:26). Отже, бачите, Святий Дух хоче, щоб ми поєднали вивчення Біблії з молитвою, і дивно, наскільки ясною може стати Біблія, якщо ви старанно вивчаєте та молитесь.

Друзі, мене найбільше хвилює не те, як ми тлумачимо Біблію, а чи читаємо ми її чи ні. Тільки сьогодні вранці в газеті я побачив опитування Gallup. Там говорилося, що 82% американців вірять, що Біблія є буквальним, натхненим Словом Божим, але лише 21% вивчають її. Я вважаю, що якби ми просто вивчили це, ми наблизилися б до однакової інтерпретації. Якби ми просто були чесними та вивчали. Давайте спробуємо використати ці принципи і подивимось, чи не можемо ми побачити те, що Бог хоче, щоб ми знали. (Стів Флетт - Урок №1012 16 червня 1991 р.)

Деякі вірування часто цитованих отців церкви

Багато християн часто цитують «Апостольських отців» або «раніх отців Церкви», щоб підтвердити свою віру чи думку, показуючи, що протягом першого чи другого століття християни розуміли Святе Письмо так само, як оратор чи письменник. Але, посиляючись на їхні твори для підтримки певної віри чи думки, слід визнати й визнати, що ці «свідки» також дотримувалися переконань і думок, що суперечать деяким іншим особистим переконанням і думкам. Нижче наведено кілька прикладів.

Юстин Мученик⁴⁵

Поклоніння ангелам. Християни також поклоняються «множині інших добрих ангелів, які йдуть і стають подібними до Нього (Ісуса)» (1 Апологія 6), додаючи в іншому місці, «що є ангели, які існують завжди і ніколи не зменшуються до тієї форми, з якої вони вискочив» (Діалог 128).

Вчення про твори. Його твори сповнені спасіння ділами. Наприклад: " якщо люди своїми вчинками виявляють себе гідними цього Його задуму, вони вважаються гідними" (1 Апологія 10). " ...божественні (sic) лише ті, хто жив поруч із Богом у святості та чеснота..." (1 Апологія 21) "... ми вважаємо істиною, що покарання, кари та добрі винагороди призначаються відповідно до заслуги вчинків кожної людини" (1 Апологія 43).

Ігнатій⁴⁶

Ігнатій був єпископом (пресвітером, пастором) церкви в Антіохії, який розділив пресвітерство та єпископат. У цих трьох посланнях Ігнатій пише про єпископа (в однині), пресвітерство та дияконів, наполягаючи на тому, щоб їх поважали та слухалися. Він прирівнює єпископа до «самого Господа» (Л.Еф 6:1; Л.Маг 6:1; Л.Тр 2:1); пресвітер до «ради апостолів» (Л.Маг 6:1; Л.Тр 2:2); а диякони — до слуг самого Христа (Л.Маг. 6:1) або до «таємниць Ісуса Христа» (Л.Тр. 2:3). Він наказує церкві «діяти в згоді з розумом єпископа» (Л.Еф. 4:1) і «не робити нічого без єпископа та пресвітерів» (Л.Маг.7:1; пор. Л.Тра 2). :2). Здається, він приписує більшу силу молитві єпископа (Л.Еф. 5:2) і навіть припускає, що єпископа слід побоюватися (Л.Еф. 6:1). На його честь, Ігнатій не закликає до

такого послуху собі, але тоді він не є єпископом цих міст. Тим не менш, Ігнатій демонструє незмінно смиренну позицію такими заявами, як «Я тільки починаю бути учнем» (Л. Еф. 3:1); «Я не знаю, чи я гідний» (Л. Тра 4:2). Це уявлення про те, що християни «не повинні нічого робити без єпископа (і пресвітерів), є особливо одіозним. «Без них (єпископа, пресвітерів, дияконів), — пише він. — Жодна група не може називатися церквою» (Л. Тра 3:1)

Полікарп⁴⁷

У самій Біблії чітко вживаються грецькі терміни *episkopos* (наглядач, єпископ) і *prebuteros* (старійшина, пресвітер) взаємозамінні. Немає навіть натяку на апостольське вчення про одноособове (єпископське) правління окремої громади, не кажучи вже про ціле місто чи регіон. Однак моноєпископат виник у другому столітті, і Полікарп згадується як один із тих правителів міста. У своїх семи автентичних листах, що збереглися, Ігнатій Антіохійський неодноразово розділяє єпископа? від *prebuteros*, називаючи їх відповідно Божими «управителями» (*oikonomos*, камергер, намісник, управитель), цивільний термін, застосований до Ераста в Римлянам 16:23; і «помічники» (*paredroi*, термін, який не вживається в Новому Завіті). Ця ідея про те, що старійшини є помічниками єпископа, не має жодної основи в Святому Письмі. У римському типі християнства пресвітерство перетворилося на священство як спеціалізований клас посередників, уповноважених здійснювати таїнства (хрещення, причастя тощо) від імені єпископа. Це також не має підстави в Святому Письмі, де всі християни називаються священниками. Ієрархії в сучасних Католицькій, Англіканській і Православній Церквах використовують листи Ігнатія як докази для виправдання моноєпископату та папства. Полікарп також використовується як важлива ланка в доктрині апостольського спадкоємства, яка передбачає, що влада належить єпископам через безперервний ланцюг призначення через висвячення до самих апостолів.

Кінцеві примітки

1. <http://en.wikipedia.org/wiki/Tanakh>
2. <http://en.wikipedia.org/wiki/Torah>
3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Talmud>
4. <http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html>
5. <http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html> 6a
6. The New Analytical Bible King James Version, John A Dickson Publishing Co 1973 p. 37. Документи Нового Завіту – чи вони надійні?, Inter-Varsity Press, FF Bruce p.108. Документи Нового Заповіту – чи вони надійні?, Inter-Varsity Press, FF Bruce p. 24.9. (Луки 24:44).
10. Історія Біблії: Як Біблія прийшла до нас, Веслі Пінгеп <http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html>
11. <http://www.gregandsheila.com/ag/bible.htm>
12. www.licoc.org/TBS/Canonization and Translations.htm #Translating
13. <http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html>
14. <http://net.bible.org/dictionary.php?word=Latin%20Version,%20The%20Old>
15. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в англійській Біблії, Грег Мур
16. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в англійській Біблії, Грег Мур
17. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в англійській Біблії, Грег Мур
18. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в англійській Біблії, Грег Мур
19. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в англійській Біблії, Грег Мур
20. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в англійській Біблії, Грег Мур

www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в англійській Біблії, Грег Мур²¹.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в англійській Біблії, Грег Мур²².
en.wikipedia.org/wiki/Dead_Sea_Scrolls²³. www.centuryone.com/25dssfacts.html²⁴. Переклад Біблії. Складна проблема, Дік Штаньо, Реставратор, травень/червень 1985 р. стор.13
²⁵. www.faithfacts.gospelcom.net/maps_m.html²⁶. Критика «Короткого критичного огляду» нової міжнародної версії, жовтень 1984 року Сесіла Райта. стор. 527. Переклад Біблії складна проблема, Дік Станьо, Реставратор, травень/червень 1985 р. стор.1328. Переклад Біблії – складна проблема, Дік Штаньо, Реставратор, травень/червень 1985 р. стор.1329. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в Англійській Біблії, Грег Мур
³⁰. <http://www.answers.org/bible/canonicity.html>³¹. <http://gbgm-umc.org/umw/bible/outside.stm>³².
<http://www.straightdope.com/mailbag/mbible5.html>
³³. <http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>³⁴.
www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm#Translating^{34a}.
www.en.wikipedia.org/wiki/Bibles#The_New_Testament, Енциклопедія Вікіпедії, Біблія-Новий Заповіт^{34a} http://en.wikipedia.org/wiki/King_James_Version_of_the_Bible³⁵.
<http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>³⁶.
<http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>³⁷.
<http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>³⁸.
www.zianet.com/maxey/versions.htm Перегляд версій - версія короля Якова, Аль Максі³⁹.
www.zianet.com/maxey/versions.htm Перегляд версій - нова міжнародна версія, Ал Максеу⁴⁰.
www.zianet.com/maxey/versions.htm Перегляд версій - Жива Біблія, Аль Максі⁴¹.
www.zianet.com/maxey/versions.htm Перегляд версій - Новий американський стандарт, Ал Максеу⁴².
www.zianet.com/maxey/versions.htm Перегляд версій – Переклад нового світу, Ал Максеу⁴³.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, Історія Божого Слова в англійській Біблії, Грег Мур⁴⁴.
[http://en.wikipedia.org/wiki/God's_Word_\(переклад_біблії\)](http://en.wikipedia.org/wiki/God's_Word_(переклад_біблії))⁴⁵.
<http://www.peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia73.htm>⁴⁶.
<http://www.peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia80.htm>
⁴⁷. <http://www.peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia88.htm>